

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ Α.Θ. ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ 2021

Ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ σήμερον ἠνώθησαν

τεχθέντος τοῦ Χριστοῦ.

Σήμερον θεός ἐπὶ γῆς παραγένονεν

καί ἄνθρωπος εἰς οὐρανούς ἀναβέβηκεν.

Σήμερον ὁράται σαρκί ὁ φύσει ἀόρατος διὰ τόν ἄνθρωπον.

(β' Στιχηρόν Λιτῆς Χριστουγέννων).

Τοῦτο τό γεγονός, τοῦτο τό μυστήριον, ἐορτάζει σήμερον πανηγυρικῶς ἐν δοξολογία καί εὐχαριστίᾳ ἡ ἀνά τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης Ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἰδιαιτέρως τῶν Ἱεροσολύμων καί ἰδιαίτατα ἡ πόλις Βηθλεέμ. Ἐορτάζει τό ὑπερφύες γεγονός τῆς συναντήσεως καί ἐνώσεως οὐρανοῦ καί γῆς, τό γεγονός ὅτι ὁ θεός κατήλθεν εἰς τήν γῆν, διὰ νά ἀνεβάσῃ τόν ἄνθρωπον εἰς τόν οὐρανόν.

Τοῦτο γέγονε, «ὡς οἶδε, ὡς ἠθέλησε καί ὡς ἠυδόκησεν ὁ θεός». Ὁ Πατήρ ἠυδόκησεν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἡμεῖς ἐθεασάμεθα θεόν Ἐνανθρωπήσαντα. Ὁ θεός ἐν τῇ ἀνεικάστῃ ἀγάπῃ Αὐτοῦ πρός τόν ἄνθρωπον, κατὰ τόν οὐρανοβάμονα Ἀπόστολον Παῦλον, «ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλε τόν υἱόν Αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπό νόμον, ἵνα τοὺς ὑπό νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τήν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν», (Γαλ. 4, 4-5). Κατὰ τόν ὕμνωδόν τῆς Ἐκκλησίας, «ὁ πρό Ἑωσφόρου ἐκ Πατρός ἀμήτωρ γεννηθείς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐσαρκώθη». «Γέγονεν ὁ ὢν, ὃ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς». Ὁ Μονογενὴς Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο καί Υἱός ἀνθρώπου, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου, θεάνθρωπος, ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει καί ἐν δύο ταῖς φύσεσιν. Ἐκεῖνος ἐπτύχευσε δι' ἡμᾶς, ἵνα ἡμεῖς πλουτήσωμεν, ἐκένωσεν ἑαυτόν, ἵνα ἡμεῖς πληρωθῶμεν, συγκατέβη πρός ἡμᾶς, ἵνα ἡμεῖς ἀναβῶμεν, ἐνηπίασε δι' ἡμᾶς, ἵνα ἡμεῖς ἐνηλικιωθῶμεν «εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος Αὐτοῦ (Ἐφεσ. 4, 13). Κατὰ τόν Μέγαν Ἀθανάσιον: «διὰ τήν ἡμῶν σωτηρίαν ἐν ἀνθρωπίνῳ σώματι ἡμῖν πεφανέρωται». (Περί Ἐνανθρωπήσεως, ΕΠΕ 1, σ.228). Κατὰ τόν ἱερόν Χρυσόστομον «Ὁ θεός ὁ ἀπόρρητος καί ἀνέκφραστος καί ἀπερινόητος καί τῷ Πατρὶ ἴσος διὰ μήτρας ἦλθε παρθενικῆς, καί γενέσθαι ἐκ γυναικός κατεδέξατο». (Ὁμιλία Β', Εἰς τό κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον).

Πρό τῆς θέας τοῦ μυστηρίου τούτου καί ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας ἀναβοᾷ ἐκστατικός: « μυστήριον ξένον ὁρῶ καί παράδοξον, οὐρανόν τό σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν τήν Παρθένον, τήν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος Χριστός ὁ θεός». Ὦντως τό σπήλαιον ὡμοιώθη οὐρανῷ. Ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ τῆς Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, εἰς συγκεκριμένην στιγμὴν τοῦ χρόνου, ἐπὶ μοναρχίας Καίσαρος Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου, ὁ θεός ἀποκαλύπτεται ἐν Χριστῷ εἰς τοὺς ἀνθρώπους σωματικῶς. Ὁ ἀναρχος ἄρχεται, ὁ ἀόρατος ὁράται. Τήν ἔνσαρκον ἐπιφάνειαν τοῦ

Υἱοῦ Αὐτοῦ φανερώνει ὁ Θεός εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως, δι' ἀστέρος «θεοδρόμου» φωτεινοῦ, ὁδηγοῦντος μάγους Περσῶν βασιλεῖς, ἐρευνητὰς τοῦ σύμπαντος, «καὶ ἐλθόντος καὶ στάντος ἐπάνω οὗ ἦν τό παιδίον». Τὴν θαυμαστὴν ταύτην ἐπιφάνειαν ἀποκαλύπτει καὶ δι' ἀγγέλων Αὐτοῦ, στησάντων χορόν, ψαλλόντων: «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» καὶ καλούντων ἐργάτας τοῦ μόχθου, ποιμένας ἀγραυλοῦντας εἰς τὴν ποιμνὴν αὐτῶν. Ἀμφοτέρους καλεῖ ὁ Θεός ὡς μάρτυρας καὶ κήρυκας, ὡς συνεργούς καὶ μετόχους εἰς τὸ ἔργον Του. Οὗτοι ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν θείαν πρόσκλησιν προσῆλθον καὶ «πεσόντες προσεκύνησαν, «εἶδον γάρ ἐν τῷ σπηλαίῳ βρέφος κείμενον τὸν ἀναρχον», ἥτοι ἐπέγνωσαν καὶ διεκήρυξαν καὶ διελάλησαν τὸ μυστήριον ὅπερ εἶδον, οἱ ποιμένες εἰς τὴν κώμην αὐτῶν καὶ οἱ μάγοι, φεύγοντες “Ἡρώδην τὸν ληρώδη”, εἰς Βαβυλῶνα τὴν πατρίδα αὐτῶν.

Ἡ Ἐνανθρωπήσις καὶ ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν προσκυνοῦμεν, ἀναμένοντες καὶ τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, εἶναι ἡ ἀπαρχὴ μόνον τῶν σωτηριωδῶν διὰ τὸν ἄνθρωπον μυστηρίων τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀκολουθία ταύτης εἶναι τὸ ὅλον ἔργον τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον ἐνεκαινίασε εἰς τὴν γῆν ὡς ὁ «μεγάλος ἄγγελος τῆς βουλῆς τοῦ Θεοῦ». Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐλθὼν παρὰ Πατρός, ζήσας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τοὺς ἀνθρώπους συναναστραφεῖς, ἐνεκαινίασε, ἐγκαθίδρυσε καὶ ἐστερέωσε ἐπὶ τῆς γῆς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν βασιλείαν Αὐτοῦ, οὗσαν μίαν, ἥτοι τὸ σῶμα Αὐτοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ Ἐκκλησία συνεχίζει καὶ διαιώνει τὸ ἔργον Αὐτοῦ, τῆς συνδιαλλαγῆς, τῆς συμφιλιώσεως, τῆς εἰρηνικῆς συμβιώσεως καὶ τῆς ἀγάπης μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Τὸ ἔργον τοῦτο ὁ Ἐνανθρωπήσας Κύριος ἐθεμελίωσεν ἐπὶ τῆς διδασκαλίας Του καὶ ἐπὶ τοῦ αἵματος τῆς σταυρικῆς θυσίας Του. Ἐθεμελίωσεν ἔργον ἁγιαστικόν, ἀφέσεως ἁμαρτιῶν καὶ διδακτικόν, ἐξημερωτικόν καὶ μεταμορφωτικόν τῶν ἡθῶν τῶν ἀνθρώπων. Ἀρξάμενος ἀπὸ Βηθλεέμ ὁ Χριστός, ἀπὸ τοῦ σπηλαίου τούτου, κατέκτησε, κάλλιον ἐσαγήνευσε, τὴν οἰκουμένην ὁλόκληρον ἄνευ στρατοῦ, ἄνευ ὅπλων, διὰ τῶν δώδεκα μόνον καὶ τούτων ἀγραμμάτων κατὰ κόσμον, ἐγγραμμάτων ὅμως κατὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Ἡ Ἐκκλησία ὡς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἠύξηθη, ἐπληθύνθη καὶ ἐμεγαλύνθη ἀθορύβως χωρὶς στρατεύσιν ὁπαδῶν ἀλλὰ μέ ἔνταξιν μελῶν διὰ τοῦ Βαπτίσματος. Κεφαλὴ αὐτῆς εἶναι ὁ Ἐνανθρωπήσας Κύριος, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. Ὅσον ἡ ἀνθρωπότης δέν ἀσπάζεται καὶ δέν ἀκολουθεῖ τὸ μήνυμα Χριστοῦ, τοῦ τεχθέντος Βασιλέως, ἡ ζωὴ αὐτῆς γίνεται κόλασις, ἐν μάχαις, πολέμοις καὶ ἀδικίαις, οἷαν καὶ βλέπομεν ἐνίστε καὶ σήμερον, ἐφ' ὅσον δέχεται καὶ ἐφαρμόζει τοῦτο, ἡ ζωὴ αὐτῆς μεταμορφοῦται εἰς παράδεισον.

Τοῦτο τὸ ἔργον, ἁγιαστικόν, Ποιμαντικόν, Προσκυνηματικόν, συνδιαλλακτικόν, εἰρηνευτικόν, ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων ἐπιτελεῖ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς ἀδιακόπως εἰς τοὺς Τόπους τῆς Χάριτος καὶ σήμερον εἰς τὸν τόπον τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Ἰδρυτοῦ αὐτῆς, εἰς Βηθλεέμ τὴν Ἁγίαν, εἰς τὸ θεοδέγμον Σπήλαιον καὶ εἰς τὴν ἐπ' αὐτοῦ Κωνσταντίνειον καὶ Ἰουστινιάνειον Βασιλικὴν τῆς Γεννήσεως καὶ ἀπὸ τῶν ἁγιασμάτων τούτων προσεύχεται ὑπὲρ εἰρήνης καὶ ἀγαθῆς καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου, ἰδίᾳ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς τῆς δοκιμαζομένης ἀνθρωπότητος ἐκ τῶν μεταλλάξεων τῆς λοιμώδους νόσου καὶ εὐχεται εἰς τὸ εὐσεβές ποιμνιον αὐτῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς καὶ ὅπου γῆς καὶ εἰς τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητὰς αὐτῆς τὴν ἐορτὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ὑγιεῖα ἀκραιφνεῖ καὶ ἀφθονίᾳ τῶν θείων εὐλογιῶν.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Βηθλεέμ, Χριστούγεννα 2021

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων